

బ్రహ్మనదలవారి

శ్రీలక్ష్మి చెల్లెలి పెళ్లికెళ్లారు శ్రీలక్ష్మి బ్రహ్మనందం.

శ్రీలక్ష్మి వెంటనే పెళ్లి పనుల్లో పడి పోయింది. బ్రహ్మనందం మరో రకమైన పనిలో పడ్డాడు.

పెళ్లికి కొన్న చీరలూ నగలూ దగ్గర్నుంచి కూరలూ ఆకుల వరకూ సమస్తమూ ఎన్నెన్నో కొన్నారో ఎంతకీ కొన్నారో కనుక్కుంటూ పుస్తకంలోకి ఎక్కించేస్తున్నాడు బ్రహ్మనందం. ఆఖరికి భజంత్రీల్ని చాకలి మంగళ్లని కూడా వదలేదతడు.

“ఎంత మంచి అల్లుడూ. అన్నీ వివరంగా కనుక్కుని లెక్కలు రాస్తున్నాడు. ఎక్కడా ఏమీ మిస్ కాకుండా మాట తేడాలు రాకుండా ముందు చూపుతో రాస్తున్నాడు సుమా” అని కొందరు మెచ్చుకున్నారు అతణ్ణి.

“ఇతడే చాదస్తూ మొగుళ్లా వున్నాడే. అరటి అకుల్లో కూడా కొనముక్కలెన్ని మధ్యముక్కలెన్ని అని లెక్కేస్తున్నాడు చూడు” అన్నవాళ్ళూ వున్నారు.

“ఇది లెక్కల గొడవకాదు. డబ్బుల గోల. ఇహ నిద్రెలా పడుతుంది చెప్పు?”

“అంటే ఏమిటందారు?”

“లెక్కలు పూర్తయ్యేవాయి ఒక్క నిమిషం... హమ్మయ్య! పూర్తయిపోయింది. మీ నాన్న నీ పెళ్లి కన్నా మీ చెల్లెలి పెళ్లి మనంగా చేశాడు. కట్నం ఎక్కువచ్చాడు. భోజనాల్లో ఒక కూరా ఒక పచ్చడి అప్పుడం ఎక్స్ట్రా వేశారు. చీరలు రెండెక్కువ కొన్నారు. మన పెళ్లిలో కుట్టుడాకుల్లో భోజనాలు వడ్డించారా ఇప్పుడేమో అరటి అకులు వేశారు. వాటిల్లో కొనముక్కలే ఎక్కువ తెలుసా?”

“అవ్వ! ఎందుకొచ్చిన పోలికలండి ఇవి. ఎవరైనా వింటే నవ్విపోతారు”

దశమగ్రహం

అయినా ఎవర్నీ ఏమీ పట్టించుకోకుండా తన పరిశోధనా కార్యక్రమాన్ని నిర్విఘ్నంగా కొనసాగించేశాడు బ్రహ్మనందం.

అతణ్ణి చూసి అంతా ఎక్కడ నవ్విపోతారోనని శ్రీలక్ష్మికి కంగారుగా వుంది. ఇదంతా ఎక్కడికి దారి తీస్తుందోనని మావగారు కాంతరావుకి భయంగా వుంది. అసలదంతా ఎందుకో ఏమిటో తెలీక బావమరిది అనంతకీ కన్ఫ్యూజన్ గా వుంది.

పెళ్లయింది. పెళ్లి కూతుర్ని అత్తవారింటికి సాగనం పారు. బంధువులంతా ఎక్కడి వాళ్ళక్కడ సర్దుకున్నారు. పందిట్లో మావగారు లెక్కలేస్తూ కూర్చుంటే గదిలో బ్రహ్మనందం లెక్కలు రాస్తూ కూర్చున్నాడు.

“అర్ధరాత్రి వేళ అంకాలమ్మ శివాలన్నట్టు ఇప్పుడిది లెక్కల గొడవేంటింటి పడుకోండి” అవులిస్తూ అంది శ్రీలక్ష్మి.

“నవ్వించిన గినిమాకే కాసుల వర్షం కురుస్తుండే పిచ్చి దానా” అంటూ లేచి పందిట్లోని మావగారి దగ్గరికెళ్లాడు బ్రహ్మనందం.

“రావోయ్ అల్లుడూ. ఇంకా పడుకోలేదా?” కాంతరావుగారడిగారు.

“మీరో సంగతి తెల్పి చెప్పేస్తే సంతోషంగా వెళ్లిపడుకుండిపోతాను. మీరు ఇద్దరు కూతుళ్ళూ సమానమా కాదా? అది తెల్పండి చాలు”

“సమానమేనయ్యా! ఇద్దరూ నా చెరో కన్నానూ. నీకెందుకొచ్చిందా సందేహం?”

సింహావ్రసాదో

“బ్రతికించారు. మరటువంట ప్పుడు ఇద్దరికీ సమానంగా ఖర్చుపెట్టాలి కదా?”

“అప్పటి ఖర్చు అప్పటిదీ ఇప్పటి ఖర్చు ఇప్పటిదీనూ. ఆ రేట్లకే ఇప్పుడు రమ్మంటే రావు కదా”

“రాకపోతే తగ్గించుకోవాలి. ఇలాటి తిరకాసులు మన దగ్గర కుదరవు. మా పెళ్లిలో కన్నా మీ చిన్నమ్మాయి పెళ్లికి అన్ని రకాలగానూ కలిపి మొత్తం పద్దెనిమిది వేలు ఎక్కువ ఖర్చు పెట్టారు. ఆ డిఫరెన్సు సొమ్ము ఇచ్చేస్తే వెళ్లి గుర్రుకోట్టి నిద్రపోతాను”

ప్రాస్తాడిపోయారాయన.

“కంగార్లేదు. రేపివ్వండి. గుడ్ నైట్”

లోపలికెళ్లి జరిగిందంతా భార్యకి చెప్పేసరికి అవిడా అది రిపోయింది. “మా నాన్న అసలే అప్పుల్లో మునిగిపోయి వున్నాడండీ. మీరిలా బాధించడం భావ్యం కాదు”

“నిండా మునిగిన వాడికి చలేమిటి?”

“పైగా అంతా మీరు మంచివాళ్లనీ బుద్ధిమంతులనీ అనుకుంటూంటే మీరిలా అడగటం ఏం బావోలేదండీ”

“ఓహో. అదో చిక్కుందా? సరే. ఇరవై శాతం డిస్కాంట్ ఇస్తాను. 14400 ఇచ్చేయ్యమను”

తల పట్టుకుంది శ్రీలక్ష్మి. మర్నాటి ఉదయమే బావమర్రి అనంత బ్రహ్మనందాన్ని లేపాడు.

“బావగారూ! త్వరగా లేచి రెడీ అవండి. ఎకపుంట్స్ చూసుకుందాం”

“అలాగుటోయ్. నువ్వు చాలా బుద్ధిమంతుడివోయ్. నిన్ను చూస్తోంటే ముచ్చటేస్తోందనుకో. పది అంకెలు లెక్క పెట్టు. అవి పూర్తయ్యేలోపు వచ్చి వాలాను”

మరి పది నిమిషాలకి బావాబావమరుదులిద్దరూ చెరో కుర్చీలో చెరో పుస్తకమూ పట్టుకుని కూర్చున్నారు.

“నీ లెక్కప్రకారం నాకెంత ఇవ్వాలి? తేల్చి చెప్పు బామ్మర్నీ”

“మీరు మాకు 5200 ఇవ్వాలి బావగారూ!”

కడప బాంబు మీద పడ్డట్టు అదిరిపడ్డాడు బ్రహ్మనందం.

“నేన్నీకివ్వడం ఏమిటి? ఇదెక్కడి బిల్డప్పు? నా చెవిలో పూలచెట్టు కనిపిస్తున్నాయా?”

“వివరణ అడిగితే చెబుతాను కదా బావగారూ అలా చెమటలు కక్కుతారెందుకూ?”

“అలాగా నాయనా! చెప్పు. చెప్పవోయ్ చెప్పు. ఏం చెబుతావో చెప్పు”

“అయిదేళ్ల క్రితం మీకిచ్చిన కట్నమూ చేసిన పెళ్లి ఖర్చు లకి బ్యాంకు వడ్డీ ప్రకారం లెక్కకట్టి ఇప్పటి ఖర్చు తీసేస్తే మీరే తిరిగి ఇవ్వాలొచ్చారు బావగారూ! మీరు పెద్దమనిషి గనుక వెంటనే ఆ సొమ్ము ఇచ్చేస్తే చిన్నాచితకా బాకీల్ని తీర్చేస్తాం”

“ఆ పప్పులేం మన దగ్గర వుడకవోరే బామ్మర్నీ. లెక్కలు లెక్కలే. వడ్డీలు కావు”

“ఎలా కాకుండా పోతాయండీ”

“నేను చెబుతున్నాను గనుక పోతాయంతే. సరే. నువ్వు

మరి బ్రతిమాల్తున్నావు గనుక నలభై పర్సంట్ డిస్కాంట్ ఇస్తాను. మిగతాది త్వరగా ఇచ్చేయండి. నా దగ్గర వేషాలే య్యాలని చూడకండి మరి. సర్క్స్ జంతువుల్ని అడించి నట్టు అడించేస్తాను ఏవనుకుంటున్నారో”

“అదికాదు బావగారూ!”

“ఇంకేం చెప్పాడు. తిన్నగా వెళ్లి మీ నాన్నకి చెప్పు. నా స్టయిలే వేరు. గుర్తుంచుకో. ఇవ్వకపోతే నా విశ్వరూపం చూపించాల్సివుంది. దట్టాల్” స్టయిలుగా నడుస్తూ ఇంట్లోకిపోయాడు బ్రహ్మానందం.

మరి కాన్సేపటికి మావగారొచ్చారు.

“నా పరిస్థితి నీకు తెలిందేవుంది అల్లుడా. పోనీ రెండు వేలిస్తాను...”

“హమ్మో! అంత డిస్కాంట్? దివాళా తీసేయ్యనూ. సారీ. నేనివ్వలేనండీ”

“నువ్వు మంచి వాడివి. అన్నీ తెలిసినవాడివి. అంతకు మించి తూగలేను బాబూ”

“మరి మొహమాటపెట్టేస్తూ గనుక నాలుగు వేలి వ్వండి ఎలాగో సర్దుకుంటాను”

ఇంకేం మాట్లాడలేక నిస్సహాయంగా చూశారు. “కాస్త డబ్బు సమకూడగానే...”

“ఓ మూడు నెలలు టైము తీసుకోండి”

భారంగా అడుగులేస్తూ ఆయన వెళ్లగానే శ్రీలక్ష్మి అంది “మీరింత డబ్బు మనిషిగా మారతారని కలలో కూడా అనుకోలేదు”

“పూరికే నాలుగు వేలు వచ్చి ఒళ్లో పడితే చేదా? నా తెలివి తేటల్ని అర్థం చేసుకోడానికి ప్రయత్నించవే”

★★★

“మా నాన్న ఉత్తరం రాశారండీ. బాకీ డబ్బు ఒక నెల రోజుల్లో పంపిస్తానన్నారు. ఎల్లుండి మా చెల్లెల్ని కాపురానికి పంపిస్తున్నారు. మనల్ని రమ్మని రాశారు”

“నేను రాను. ఆఫీసులో చచ్చేంత పనుంది. కావల్సే నువ్వెళ్లు”

“కాపురం పెట్టేక ఏకంగా మా చెల్లెలింటికెళ్లి వస్తా న్లెండి”

హఠాత్తుగా బ్రహ్మానందం ముఖంలో ఫీలింగు మారిపో యాయి.

“కొత్తకాపురం కదూ! సారెలూ సామాన్లు పెడతారు కదూ?” సంశయిస్తూనే తలాడించింది.

“మరలా చెప్పవేం. నేనూ శలవుపెట్టినీ వచ్చేస్తాను. ఇంచక్కా ఇద్దరం కలిసి మీ చెల్లెలి కాపురాన్ని చూసాద్దాం”

“ఆఫీసులో పని వుందన్నారుగా?”

“ఎప్పుడూ వుంటూనే వుంటుంది. ఆఫీసు గురించి మనకి కలిసొచ్చేది పోగొట్టుకుంటామా?”

అయోమయంగా చూసిందామె. చిద్విలాసంగా నవ్వేడు బ్రహ్మానందం. ఇద్దరూ పూరికెళ్లారు. శ్రీలక్ష్మి చెల్లెలి కాపురం బాగుండాలని ఆశీర్వదించారు. ఆ పిమ్మట కాగితం కలం తీసుకుని మావగారు పెట్టిన సారె సామాన్ల వివరాలూ ధరలూ నోట్ చేస్తూ కూర్చున్నాడు బ్రహ్మానందం.

“ఇవన్నీ ఎందుకు అన్నయ్యగారూ” తోడల్లుడు అడి గాడు.

“నీకర్థం కాదులే. దీన్ని రీసెర్చి అంటారు”

ఇంటికి తిరిగొస్తూనే మావగారికి ఉత్తరం రాసేశాడు. తనకి పెట్టిన సామాన్ల లిస్టు, తోడల్లుడికి పెట్టిన సామాన్ల లిస్టు జతచేసి రెంటికి వున్న తేడా రెండు వేలనీ దాన్ని వెంటనే పంపించేయ్యమని కోరాడు. సంగతి విని నుదురు కొట్టుకుంది శ్రీలక్ష్మి. “మీ వరసేం బావోలేదు. పెళ్లయి అయి దేళ్లయినా ఇంకా మావగార్ని నంజుకు తింటానంటారేవి టండీ ఖర్చు”

“ముద్దొచ్చినప్పుడే చంకెక్కాలే”

“అసలే కామేశ్వరి కూపీ లాగుతోందే అని నేను భయప డుతోంటే మీరు మరి రెచ్చిపోతున్నారు. ఆఖరికి కొంపమీదికి ఏం వుపద్రవం వచ్చిపడుతుందో ఏమిటో?”

“ఎవరా కామేశ్వరి? ఏమావిడ కథ? నాక్కూడా చెప్పవే కొంచెం జాగ్రత్తగా వుంటానూ”

“ప్రక్కవీధిలోని తెల్ల మేడలో వుంటోందావిడ. స్త్రీ చైతన్య సంఘం సెక్రటరీలెండి. మీ గురించావిడకి ఎవరో ఏదో చెప్పారట. కట్నం దగ్గర్నుంచి అన్ని వివరాలూ ఆరా తీస్తోంది. ఇప్పుడీ సంగతి కూడా తెలిస్తే...”

పేజీల్లో సినిమా చూపించే కొత్త ఎక్స్ పరిమెంటు... కామెడీ పిప్పరమెంటు...

కృష్ణ కథు కదంబం ఈ బ్రక్కనందంకూకి!

“హమ్మో! పొరబాటున కూడా నువ్వు నేరు జారకే. ఏవీ చెప్పాడు. అవిడ సంగతులు తెలుసుకుని పేపర్ వాళ్లకి వుప్పుందిస్తే వాళ్లు బాక్సు కట్టి ప్రచురిస్తే నా ప్రెస్టేజ్ గంగలో కలిసిపోద్దే. ఆఫీసులో నవ్వులపాలవుతానే. పోలీసుకేసు కూడా అవుద్దే”

“తెలుసండీ. చేసుకున్నవారికి చేసుకున్నంత మహ దేవా అన్నారు”

“అన్నీ తెలిసి నీ పతిదేవుడ్నిలా కోభకి గురి చెయ్యడం ఏం న్యాయం? ఇదేనా పతివ్రత ధర్మం?”

“నాకు తెలిసిన ధర్మం ఇదే”

“అయ్యో! ఇప్పుడెలారా దేవుడా?”

“అంతా వుత్తుత్తి నాటకమని మా నాన్నకి రాసెయ్యండి”

“చూస్తూ చూస్తూ ఎలా రాయనే? ఒకటా రెండో? ఆరు వేలు. పోనీ ఓ పని చెయ్యి శ్రీలూ. జరిగిందేదో జరిగిపో యింది. దాన్ని వసూలు చేసేసుకున్నాక ఇంకెప్పుడూ ఇలాటి డిమాండ్స్ చెయ్యను. చేస్తే నీ ఎడం కాలి చెప్పుతో కొట్టు. సరేనా?”

అమె ఏమీ మాట్లాడలేదు. అవుననలేదు కాదనలేదు. అతడి వంక అదోలా చూసి లోపలికెళ్లిపోయింది. జుట్టు పీక్కుంటూ కూర్చున్నాడు బ్రహ్మానందం! మరి రెండ్రోజులకి అనంత వచ్చాడు.

బ్రహ్మానందం ఆఫీసునుంచి రాగానే ఎదురెళ్ళి “నమ స్కారం బావగారూ. ఇదిగో మీ డబ్బు” అని పూలపొట్లం

మధ్య నోట్ల కట్టలుంచి అందించాడు అనంత.

నాలుగువైపులకీ భయంగా చూసి గబుక్కున పొట్లం తీసుకున్నాడు.

“మొత్తం ఆరు వేలు. లెక్కపెట్టుకోండి బావగారూ”

నోట్ల కట్టమీద చెయ్యి వేయబోయి ఎందుకో జంకి పొట్లం కట్టేశాడు.

“శ్రీలూ! మీ తమ్ముడికి నాకూ ఫస్ట్ క్లాసెన ఫిల్టర్ కాఫీ పట్టా. ఏమైనా మీనాన్న చాలా పెద్దమనిషోయ్”

“అవును బావగారూ. అందుకనే మా నాన్నగారికి షష్టి పూర్తి చేద్దామనుకుంటున్నాం”

“చెయ్యండియ్. చాలా మంచి ఆలోచన”

కాఫీలు తెచ్చిస్తూ “మా చెల్లెలు షష్టి పూర్తికి పది వేలు ఖర్చుపెట్టి మా అమ్మానాన్నలకి పట్టుబట్టలూ వుంగరాలూ కొంటోందిటండీ. అన్నిటా వాళ్ళతో పోటీ పడ్డవాళ్ళం. ఇందులో మాత్రం ఎందుకు వెనుకంజవేస్తాం? అందుకని మేమూ పదివేలు ఖర్చుపెడతామని చెప్పాశానండీ” అంది శ్రీలక్ష్మి.

“ఏవిటి? పదివేలు! హమ్మో!” మూతికాలిన పిల్లిలా గంతులేశాడు బ్రహ్మానందం.

“పెద్దల్లుడు గనుక అవసరమైతే కొంత ఖర్చు కూడా భరిస్తారని మీ మాటగా చెప్పేనండీ”

“అమ్మోయ్ నాయనోయ్. నీ వాగ్దానాలకో నమ స్కారం తల్లోయ్”

“అలా ఇదైపోతారేమిటి? రావాల్సినవి పీకల మీద కూర్చుని వసూలు చేసి, పెట్టాల్సివచ్చినప్పుడు పిరికితనం చూపుతారేమిటండీ. బ్రహ్మానందం ది గ్రేట్ జూనియర్ ఆఫీ సరా మజాకా”

“బావగారు ఇంకా ఎక్కువ ఇద్దామనుకుంటున్నారేమో అక్కా”

“హమ్మో! రెచ్చిపోకండి బాబోయ్! కాస్త తగ్గండి. ఆకాశం మీంచి నేలమీదకి రండి. నాయనా బామ్మర్! బుద్ధిగ డ్ధితిని ఏదేదో కూశాను. ఏదేదో రాశాను. నీ డబ్బు నేను తిరిగి పువ్వుల్లో పెట్టి ఇచ్చేస్తున్నాను. తీసుకెళ్ళు నాయనోయ్. షష్టి పూర్తి ఖర్చులూ అవీ నానెత్తినేం రుద్దెద్దు తండ్రోయ్!”

“అలా తోక జాడిస్తారేమిటండీ. మనకెంత అవమానం ఎంత ఇన్నల్టా ఎంత అదీ ఎంత ఇదీ!”

“అవన్నీ భరిస్తానుగానీ శ్రీలూ ఇది భరించలేను. అత్యా శకి పోయాను. బుద్ధిచ్చింది. లెంపలేసుకుంటున్నాను. ఇక వదిలేయ్యండి” లెంపలేసుకున్నాడు బ్రహ్మానందం.

పడి పడి నవ్వేరు శ్రీలక్ష్మి అనంతూ.

“ఆ నవ్వులేవిటి. నేను పిచ్చి మాలోకంలా కన్పిస్తు న్నానా”

“షష్టిపూర్తి లేదు ఖర్చు లేదండీ. మీకు బుద్ధిచెప్పడా నికి నాటక మాడం.” అంది శ్రీలక్ష్మి.

“భలేగా బుద్ధి చెప్పేరోయ్. ఇంకెప్పుడూ పరాయి సొమ్ముకి అర్రులు చాచను. ఆశపడను. నువ్వు పడ్డెద్దోరేయ్ బామ్మర్”

“ఇప్పుడు మా బావగారనించారు”

“అంటే ఇంతవరకూ కాదా?”

“ఇంతవరకూ మా నాన్నగారి నెత్తికెక్కిన దశమగ్రహం!”